

הלכות מעשה הקרבנות

פרק ארבעה עשר

כללי נדר ונדבה

טו כל הקרבנות שעברו עליהן שלש רגלים - לא נפסלו, אלא מקריבין, וכשרים. ובכל יום יום אחר השלש רגלים הוא עובר בכל תאחר...

"בל תאחר" אינו פוסל את הקרבן

הלכות בכורות

פרק ראשון

בכור בתמה טהורה

יג עבר ואחר הבכור לאחר שנתו, אף על פי שהוא עובר בלא תעשה: אם היה תם - הרי זה לא נפסל, אלא מקריבו; ואם היה בעל מום - שוחטו בכל מקום, שנאמר: "מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך" (שם יד, טז) - מוקיש בכור למעשר: מה מעשר אינו נפסל לחברתה, אף בכור אינו נפסל משנה לחברתה.

בכור שעברה שנתו - אינו נפסל להקרה



הלכות פסולי המוקדשין

פרק ארבעה עשר

תנאי המחשבה הפוסלת

ח ... המחשב באחת מאותן ארבע העבודות או בכלן לאכל דבר שאין דרכו לאכילה, או להקטיר דבר שאין דרכו להקטרה, בין במחשבת המקום בין במחשבת הזמן - הנזבח פשר. כיצד? חשב לשתות מדם הנזבח או לאכל מאמריו או לאכל מן הקמץ ומן הלבונה בחוץ או למחר, או שחשב להקטיר מבשר הנזבח או משגרי המנחה בחוץ או למחר - הרי הנזבח פשר.

המחשב על דבר שאין דרכו לאכול

וכן אם חשב לאכל או להקטיר מן העור או מן העצמות והגידין והמרק או האלל וכיוצא בהן, בין במחשבת זמן בין במחשבת מקום - הנזבח פשר. וכן אם חשב לאכל מפריים ושעירים הנשחטין בחוץ או למחר - הרי הם כשרים. וכן כל פיוצא בזה.

אין מחשבת אכילה והקטרה מצטרפות

י אין אכילה פחותה מפזיזת ולא הקטרה פחותה מפזיזת. לפיכך, המחשב לאכ' ל מדבר הראוי לאכילה פחותה מפזיזת, או שחשב להקטיר מדבר הראוי להקטרה פחותה מפזיזת, בין במחשבת זמן בין במחשבת מקום - הנזבח פשר.

חשב לאכל פחצי זית בחוץ ולהקטיר פחצי זית בחוץ, או שחשב לאכ' ל פחצי זית אחר זמן אכילה ולהקטיר פחצי זית אחר זמן הקטרה - הנזבח פשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין. ואם הוציאו בלשון אכילה, ואמר ש'י אכל פחצי זית ות' אכל האש פחצי זית - הרי אלו מצטרפין; לשון אכילה אחד הוא...

פרק ששה עשר

מחשבת הזמן

א כבד בארנו (פסול גא) שהמחשב באחת מארבע עבודות מחשבת המקום - הקרבן פסול, ואינו פגול; ואם חשב מחשבת הזמן - הקרבן פגול. במה דברים אמורים? בשלא ערב עם מחשבת הזמן מחשבה אחרת. אבל אם ערב מחשבת המקום או מחשבת שנוי השם בפסח ובחטאת עם מחשבת הזמן - הקרבן פסול, ואינו פגול.

פיגול - רק במחשבת חוץ לזמנו

כיצד? שחט וקבל והוליד וזרק, ומחשבתו בארבע עבודות אלו מחשבת הזמן, או שהיתה מחשבתו באחת מארבעתן מחשבת הזמן, ובשאר העבודות היתה מחשבתו נכונה, או לא היתה שם מחשבה כלל בשאר העבודות - הרי זה פגול.

אבל אם שחט במחשבת הזמן, וקבל או הוליד או זרק במחשבת המקום, או ששחט במחשבת המקום, וקבל או הוליד או זרק במחשבת הזמן - אין זה פגול אלא פסול בלבד.

אם עירב מחשבה נוספת - אינו פיגול

וכן הפסח והחטאת ששחטן במחשבת שנוי השם, וקבל והוליד וזרק במחשבת הזמן, או ששחט במחשבת הזמן, וקבל או הוליד או זרק במחשבת שנוי השם - אין זה פגול אלא פסול. והוא הדין בעופות ובמנחות; אין שם פגול אלא קרבן שנפסל במחשבת הזמן, ולא ערב עמה מחשבת מקום לא בתחלה ולא בסוף, ולא ערב עמה מחשבת שנוי השם בקרבנות שנפסלין במחשבת שנוי השם.

ב המחשב באחת מארבע העבודות או בכלן לאכל פזיזת מדבר הראוי לאכילה בחוץ וכזיזת למחר, או פזיזת למחר וכזיזת בחוץ, או פחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, או פחצי זית בחוץ - הרי הקרבן פסול, ואינו פגול. וכן אם ערב המחשבות בהקטרה - הרי זה פסול, ואינו פגול.

